

A helyes irányhossz lesz (l. a műszer kezeléséről).
 $23\cdot7678 - \left(0\cdot047 - 47\cdot535 \times \frac{1}{20 \times 100}\right) = 23\cdot7443$ öl; a magasság: $1\cdot6975 + \frac{3\cdot395}{20 \times 100} = +1\cdot6992$ öl; a vízszintes távolság:
 $23\cdot683 \frac{(1000+2)}{(1000+1)} - \left(0\cdot047 = \frac{47\cdot461}{20 \times 100}\right) = 23\cdot6833$ öl.

Tanulságok a cseh erdőkben a betüsző-szú ellen viselt háboruból.

A cseh erdész-egyletnek 1874-ik évi közgyűlése főtárgyát a szúveszély meggátlására tett intézkedések megítélése, s netalán javaslatba hozandó javítása képezte. 1868-tól fogva máig száz-meg százerek dobattak áldozatul, hogy a calamitás megszűntetessék, s a fogófáknak száz-meg százezre döntetett le; s mégis a múlt év júliusában a másodraj oly roppant mennyiségben jelent meg, hogy a munkásoknak, kik a héj lehántásával foglalkoztak, maguk védelme miatt fejeiket kendőkkel kellett bekötözni. Az ezen alkalommal közölt tapasztalatokból következőket tanulhatjuk:

1. Az első fogófákat jó idején kell dönteni, s a rovar megjelenésétől fogva 8—14 napi időközökben ujakat dönteni mert a rajzó bogarak sem az egészen friss fát nem szálják meg szivesen, sem pedig abba nem rakják petéiket, mely hosszas fekvés miatt nedvének nagy részét elvesztette.

2. Legjobbak fogófáknak a cserepes héjú s kevés águ fák. Előbbiek valószínűleg azért, mert kérgük sokkal hosszabbban marad nedvdús, mint a simahéjuakké. Ép ugy szivesebben választja a bogár a legaljazott fogófákat is, melyeken legelőször az ágsebek alatti helyeket keresi fel.

3. A fogófákat mindig felső részükön kell legelőször lehán-

tani, mert legelőször a törzsnek a korona ágai közti része rakatik meg petével.

4. Nagy elszaporodás alkalmával a bogár kifejlődése oly rendetlen, hogy tavasztól fogva egész július, sőt augusztus végéig mindig lehet azt minden stadiumban találni. Ezt valamint az előbbi pontban mondottakat bizonyítja, hogy némely nyáron döntött fák koronájában a héj már kifejlődött ifju bogarak és bábokkal, a törzs közép része álczákkal, alsó része pedig petékkal megrakva találtatott. Oly száraz és forró nyáron; mint az 1872-, 73- és 74-ik évek voltak, a teljes kifejlődésre, a pete állapotból az új rajzásig, 5 hét is elegendő, és alanti vidékeken egy évben 3 generáció is észleltetett.

5. A hántásnál és elégetésnél nagy elővigyázattal kell élni, mert az ifju bogarak a moha alá bujva is áttelelnék. Egy eset beszéltetett el, mely szerint egy magasan fekvő helyen a vastag moha alatt ujnyi vastag rétegben fedték a kő felületét a megdermedt bogarak, melyek átmelegedve azonnal rajzani kezdettek.

6. Ha csak a tűszveszély nem fenyeget, el kell okvetetlen égetni a lehántott héjat, mert a báboknak a lehántás nagyon keveset, s a kifejlett, bár még ki nem repült bogárnak semmit sem árt; már pedig a szűnek ily elszaporodása mellett annak kifejlődése oly szabálytalan, hogy az álczákkal megrakott héjban mindig tetemes számmal vannak bábok és fiatal bogarak is. Ezenkívül nedves és árnyékos helyen a lehántott kéregben az álczák sem pusztulnak el. Egy ott közölt kísérlet szerint egy, a napnak kitett héjdarabban 10 nap alatt az álczáknak 80 százaléka elveszett, de 20⁰/₀ épen maradt; ellenben egy árnyékba tett, valamint egy harmadik, időnként vízzel megnedvesített darabban a bogarak rendesen kifejlődtek.

Vége szükséges az elégetés azért is, mert a vastagabb héjba magát az álcza bábulás előtt bele furja, s annak védelme

alatt háborítatlanul kifejlődik. Ily vastag kéreg kívülről néha egészen üresnek látszik, de ha eltördeljük meggyőződünk arról, hogy tele van oly szúivadékkal, mely kifejlődéséhez közel áll.

A szú szívós életéről egyébiránt bővebb felvilágosítást szerezhethet az, kit érdekel, dr. Cogho: „Ueber die Lebenszähigkeit des Fichtenborkenkäfers“ czimü röpiratából. Ezen tárgyalásokból a cseh erdészek azon meggyőződést meritették, hogy minden lehetőt megtettek; mindazon által be kellett vallaniok, hogy minden igyekezetük daczára sem képesek a bajnak véget vetni, ha a természet segítségükre nem jó. *Fe.*

A vadászatnak és vadászatra használható fegyvereknek megadóztatásáról szóló 1875. évi XXI. törvényczikk.

(Kihirdettetett az országgyűlés képviselőházában 1875. évi május hó 18-án, a főrendek házában május hó 19-én.)

A vadászati jogról, s annak miképen leendő gyakorlásáról szóló 1772. VI. törvényczikk, ugy nemkülönbén Horvát-Szlavonországok azon joga, mely szerint a vadászati jogról s annak gyakorlásáról önállóan intézhetnek, érintetlenül hagyatván, a vadászat gyakorlásának s a vadászati fegyvereknek adó alá vonatására nézve következők rendeltetnek :

I. FEJEZET.

A vadászati adóról.

1. §. Az, ki a vadászati jogot és annak gyakorlatát szabályozó törvények által a vadászat gyakorlására jogosítva van és ezen jogával a törvény-szabta korlátok között akár saját földbirtokán, akár másén élni kíván, e végre szabályszerűen kiállított vadászati jegyet előlegesen szerezní és érette a jelen törvényben megállapított bélyegilletéket fizetni tartozik.